

Entrevistem l'Eva Ayza, estudiant de mobilitat a Brasil

“A Brasil les persones són molt obertes, acollidores i t'ajuden en tot el que necessites.”

L'Eva Ayza, alumna de 4t curs del grau en Comunicació i Periodisme Audiovisuals, és a Brasil, realitzant una estada de mobilitat al Centro Universitario Newton Paiva, Belo Horizonte. En aquesta entrevista ens explica la seva experiència:

- Què et va motivar a participar en el programa de mobilitat?

Sempre he estat una persona a qui li agrada viatjar, i un dels meus somnis era poder conèixer Brasil i l'Índia, i ara ja n'he complert un. També perquè, abans de marxar, pensava que pels meus estudis seria una experiència molt positiva de cara al meu futur, ara n'estic 100% segura.

- Per quin motiu vas escollir aquest destí?

Com ja he dit anteriorment, era un dels meus somnis. També perquè, parlant amb la meva família, vam considerar que si des de la UdL se m'oferia aquesta experiència, seria bo escollir un destí fora d'Europa, ja que si vols estudiar en un país europeu, pots accedir-hi de forma més fàcil per altres vies. La veritat és que mai havia sentit a parlar de cap alumne que hagués fet un intercanvi a Brasil, així que vaig anar a l'aventura a veure què em trobava.

- L'allotjament és un tema que preocupa a molts alumnes a l'hora de marxar fora. Quin va ser el teu procés per trobar-ne?

Des de la Universitat van posar a la meva disposició dos alumnes, els quals aquí anomenen com a “padrinhos”. Aquests em van ajudar a trobar el lloc on estic vivint, molt a prop de la Universitat. El meu procés no va ser directament, arribar a Brasil i ficar-me al pis, sinó que la primera setmana em vaig allotjar a un hostal. Sóc una persona oberta i la vida dels hostals sempre m'ha encantat, així que no vaig tenir-hi cap problema i, a més, vaig trobar-hi una petita família que em van ajudar en tot i amb qui segueix-ho mantenint contacte. Per tant, per trobar allotjament, no us preocupeu per a res.

- Com ha estat el procés d'adaptació?

El procés d'adaptació, per sort, no se m'ha fet gens difícil. Des del meu punt de vista diria que estic fins i tot massa adaptada. Aquí he conegut molta gent, que m'ajuda en tot i he trobat una família, les persones amb qui ho faig tot, amb qui he après l'idioma, amb qui visito els llocs... No em dona temps a quedar-me a casa i penedir-me de les decisions preses a la vida... He trobat una família amb qui sóc feliç.

- Trobes grans diferències entre el sistema educatiu del lloc actual amb el de Catalunya?

Sí. Les classes són molt diferents. Aquí són més pràctiques i també compta molt l'assistència. Durant el semestre no pots faltar a més de cinc classes per assignatura ja que, si no, estàs suspès directament. M'estan agradant molt les classes aquí, ja que són molt dinàmiques, la relació alumne-professor és molt propera i t'intenten ajudar en tot, i no només a mi que estic venint de fora, sinó a tots i cadascun dels presents a les aules. Les classes són molt pràctiques ja que en pic un professor acaba de donar el temari, fa fer un treball als alumnes per tal d'assimilar-lo bé. Aquesta també és una gran diferència, estic tenint setmanalment entre 5 i 7 treballs, però he de dir que els faig molt a gust i sense queixar-me de res.

- Pel que fa a les diferències culturals, quines has trobat més curioses?

La diferència cultural que més em va sobtar de totes, és que és de molt mala educació, quan estàs constipada, mocar-te pel carrer, a les classes, al supermercat... tothom se't queda mirant. També, la majoria de gent s'alimenta d'arròs, ja que és un aliment que acompanyen amb absolutament tot, carn, verdures, peix... el que sigui, però a tot li posen arròs. D'altra banda també em va semblar molt curiosa la higiene que tenen aquí. Són molt nets, totes les persones (jo estic vivint amb 4 brasileres i per tant ho veig de primera mà), es dutxen 3 cops al dia, la majoria de gent són incapaços de sortir de casa sense el raspall i la pasta de dents al seu necesser o motxilla, fins i tot per anar simplement a la Facultat. Tots els museus obren en diumenge, i el dia que estan tancats és el dilluns. I finalment, la diferència cultural més gran i més important: LA GENT. Cada cop que parlo d'això amb algú la seva resposta és "bé, gent n'hi ha de tot tipus i aquí a Europa també hi ha gent tan oberta com tu dius". No, jo que estic vivint aquí, puc acreditar que no, ja que, la gent de Brasil és molt diferent. Són persones molt obertes, molt acollidores i que t'ajuden en tot el que necessites. Gràcies a aquest fet, em puc sentir com a casa.

- Si és el cas, com ha estat l'adaptació a un altre idioma?

La primera setmana quan vaig arribar, vaig pensar "Eva, tu filla meua ets tonta", literalment, ja que tinc un document on he anat escrivint coses, i aquesta frase em va quedar marcada ja que l'únic que pensava era, que en quin moment havia decidit escollir Brasil, quan no sabia ni dir hola en portuguès. Però vaig decidir aixecar el cap i tirar endavant. Les dues primeres setmanes les classes se'm feien difícils perquè em costava entendre als professors. Aleshores vaig començar a mirar sèries a Netflix en portuguès i d'un dia per l'altre ja estava parlant l'idioma i entenent-lo sense cap problema. El nivell d'adaptació ha estat ràpid, ara fins i tot tinc somnis en portuguès i se m'ha oblidat una mica el català i el castellà, per no dir que l'anglès el tinc molt abandonat. Però això em fa veure que estic molt ben integrada amb l'idioma. De fet, alguns cops, quan estic en alguna botiga, en algun taxi o quan conec altres persones, no es creuen que sóc europea. Em diuen que parlo molt bé l'idioma, simplement es pensen que dec ser d'una altra regió.

- Quins llocs has pogut visitar del país de destí que més t'han cridat l'atenció?

Hem visitat molts llocs. Belo Horizonte és una ciutat d'interior, molt gran on hi ha mil coses per a fer. A Minas Gerais, que és la regió, hi ha moltes ciutats de les quals n'hem conegut una bona part, com per exemple, Ribeirao das Neves, Serra do Cipó (impressionant), Barao de Cairas, i també una ciutat indígena... Fora de la regió he visitat Sao Paulo, Rio de Janeiro i properament, al desembre, viatjaré a La Bahia. Rio de Janeiro és un altre món, no es pot descriure perquè has d'anar allí i veure-ho. És un lloc on mai et cansaries de viure i és preciós, té unes postes de sol molt boniques, com la d'Ipanema, que és la millor que he vist en la meua vida.

- Quin valor afegit està aportant l'Erasmus a la teua formació?

En l'àmbit acadèmic, he après moltes coses de les assignatures gràcies als professors, he après una nova llengua, i fins i tot m'han ofert fer el màster aquí, una decisió molt important per a la meua vida i que m'estic plantejant ja que pot ser un gran pas de cara a la meua professió en un futur.

En l'àmbit personal, m'he trobat a mi mateixa, he trobat qui sóc jo, he après a estimar-me i he pujat molt la meua autoestima. He après a ser feliç i a saber què és el que m'aporta la felicitat. He après a valorar als meus amics, a la meua família, sobretot al pare i a la mare, a totes aquelles persones que tinc al meu costat. Aquí, al Brasil, sóc feliç, i creieu-me quan us dic que no vull tornar. També m'he després d'aquelles persones que me n'he adonat que no m'aportaven res positiu. He canviat, he madurat i sóc molt més oberta de ment. Per exemple, estic molt penedida de l'Eva de fa un any, quan a la Universitat de Lleida venien estudiants Erasmus, i jo sempre estava distant, sense crear cap tipus de relació. Quan ets tu qui ho fas t'adones de l'important que és tenir persones de la ciutat i de la universitat que t'ajudin, com a mi m'ha passat. Estic segura que quan torni a la UdL em posaré a disposició de totes aquells estudiants de mobilitat o Erasmus que necessitin ajuda per a qualsevol cosa.

- Quins consells donaries als futurs alumnes que volen realitzar un Erasmus? Recomanes que visquin aquesta experiència?

Feu-ho, és una experiència que et pot fer respecte ja que viatges sol, sense família, sense amics, sense res... tu i les teves maletes, però tot el que t'aporta en l'àmbit és un altre món. Jo crec que ha estat l'experiència més important de la meua vida, la més bona. En el moment que vaig escollir Brasil com a destí vaig prendre la millor decisió de la meua vida. De veritat, no us gúieu pel que us puguin dir terceres persones, feu-ho i gaudiu-ho molt com jo estic fent.